

2022.06.24. BÓ

Előfohász: „¹¹Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. ¹²Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. ¹³Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam. ¹⁴Megengedem majd, hogy megtaláljatok – így szól az ÚR –, és jóra fordítom sorsotokat: összegyűjtelek titeket minden nép közül; mindenhonnan, ahová csak szétszórtalak – így szól az ÚR –, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vitettelek titeket.”
(Jer29,11-14) Ámen

Ének: 89.zsoltár: „Az Úrnak irgalmát örökké éneklek...”

Előima: Hűséges és irgalmas Istenünk!

Köszönjük, hogy ma arra indítottad lelkünket, hogy Eléd jöjjünk. Köszönjük, hogy Igéd ereje által közösséggé formálsz bennünket, olyan gyülekezetté, amely örökké Neked akar énekelni. Hisszük, hogy egyedül Te formálhatsz bennünket ma is olyan gyermekeiddé, akiknek lelki szeme előtt mindenkor ott van, hogy irgalmas, hűséges, kegyelmes és szerető Atyjuk van, aki nem ítéletet hirdet, és megbánt bűnüket hoz elő, hanem elkészíti a szabadulás útját.

Köszönjük Neked, hogy egyszülött Fiad által Te kiszabadítottál bennünket a gonosz fogságából, s megváltott bűnösökként kérhetjük mai lelki eledelünket..., hogy amikor testünk és lelkünk lenyugszik Előtted, akkor egyedül a Te hangodat akarjuk úgy hallani, mint ami megmutatja a hazavezető utat, azt a helyet, ahol békesség, elfogadás és szeretet vár ránk.

Urunk, kérünk könyörülj ma rajtunk, s életünk romjait Te tedd újjá, hogy mint élő templomok hadd tudjunk űneked szolgálni. Hús vér templomokként megvallani, hogy nekünk nincs más rajtad kívül Jézus, életünk forrása vagy. Kézzeled, lábba, szívvel és szájjal Téged akarunk dicsérni ma is. Szentlelked erejével fújj, amerre Te akarsz, indítsd a mi lelkünket, hogy ne csak a pogány uralkodók teljesítsék akaratodat, hanem mi magunk is, akik szánkkal egyetlen Urunknak vallunk Téged.

Formálj bennünket, hogy életünkkel, ittlétünkkel, szeretetünkkel megvalljuk, hogy kegyelemből élő gyermekeidként mindenkor várjuk a Te ígéreteid beteljesedését. Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígerész: Ezsdrás 1

„¹Círus perzsa király uralkodásának első esztendejében, azért, hogy beteljesedjék az ÚRnak Jeremiás által mondott ígéje, arra indította az ÚR Círus perzsa király lelkét, hogy egész birodalmában kihirdettesse szóban és írásban a következőket: ²„Ezt mondja Círus perzsa király: A föld minden országát nekem adta az ÚR, a menny Istene. Ő bízott meg engem azzal, hogy felépíttessem templomát a Júdában levő Jeruzsálemben. ³Aki csak az ő népéhez tartozik közületek, legyen azzal Istene, menjen el a Júdában levő Jeruzsálembé, és építse fel Izráel Istenének, az ÚRnak a házát! Ő az Isten Jeruzsálemben. ⁴Aki csak megmaradt bárhol, ahol jövevényként él, segítsék azt annak a helynek a polgárai ezüsstel, arannyal, különféle javakkal és állatokkal megönkéntes adományokkal az Isten jeruzsálemi háza számára.” ⁵Elindultak tehát Júda és Benjámin családfői meg a papok és a lévíták. Mindnyájuk lelkét arra indította az Isten, hogy menjenek el, és építsék fel az ÚR házát Jeruzsálemben. ⁶Szomszédaik mind segítették őket ezüstitárgyakkal, arannyal, különféle javakkal, állatokkal és kincsekkel, az önkéntes adományaikon kívül. ⁷Círus király pedig előhozatta az ÚR házának az edényeit, amelyeket Nebukadneccar vitt el Jeruzsálemből, és saját istenei templomának ajándékozott. ⁸Előhozatta ezeket Círus perzsa király Mitredát kincstárnok felügyeletével, és leltár szerint átadta Sésbaccarnak, Júda fejedelmének. ⁹Ez állt a leltárban: harminc aranytál, ezer ezüstitál, huszonkilenc kés, ¹⁰harminc aranyserleg, négyszáztíz egyéb ezüstserleg és további ezer edény. ¹¹Összesen ötezer-négyszáz arany- és ezüstedény volt. Mindezt magával vitte Sésbaccar, amikor a foglyok elmentek Babilóniából Jeruzsálembé.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ezsdrás és Nehémiás könyve a héber hagyományozásban egy összefüggő tekercset tesznek ki. Csak később lett 2 részre osztva. Ezsdrás könyve krónikás

történeti műnek felel meg, amelyben a Krónikás célja a teokrácia megvalósítása, amit Izrael elkülönítésében lát és amit Júda és Jeruzsálem kiválasztására alapoz. Így válhat igazából olyanná Isten népe, amilyenné rendeltetett. Egy nép, amely buzgó kultuszával a templom köré sereglik, miközben elszakad mindentől belsőleg, ami idegen.

Miközben napról-napra egy-egy szakaszt olvasunk majd Ezsdrás könyvéből tudnunk kell a történeti keretét is ennek a könyvnek. Jeruzsálem eleste Kr.e.587-ben, majd a lakosság nagy részének a deportálása Júda pusztulását jelentette. Isten népe idegenben él, nagyon sokan meghalnak és születtek, de közben hallottanak a hazájukról, a templomról, az istentiszteletekről és mindarról, amit elődeik megéltek Isten oldalán. Ezután kb. 50 évvel (539) Círus perzsa király leigázta Babilont, s inentől kezdve Babilon királyának nevezte magát.

538 volt az a bizonyos első esztendő, amikor Círusz perzsa király elkezdett uralkodni.

A Jeremiásnak mondott ige így hangzott: „¹¹Ez az ország szörnyű romhalmazzá lesz, és ezek a népek Babilónia királyának fognak szolgálni hetven esztendeig. ¹²De ha majd letelik a hetven év, megbüntetem Babilónia királyát és népét – így szól az ÚR – meg a káldeusok országát bűnei miatt, és pusztasággá teszem örökre.”(Jer25,11.12.) „¹⁰Ezt mondja az ÚR: Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jót, amelyet megígértem, és visszahozlak benneteket erre a helyre.”(Jer29,10)

Isten ítéletet hirdet, de egyben kegyelme és szeretete is megjelenik.

A szenvedés akkor Nabukadneccar által ment végbe, most az Úr irányítja a jelenlegi uralkodót és népe hazatérhet, sőt a templom is újjáépülhet. A nép egy része otthagya a biztosat a bizonytalanért, a már meglévő házukat azért, amit még fel kellett építeni. Ott hagyták a rabságot, az Isten által felkínált szabadságért. Nem a kényelmüket választják Isten nélkül, és a istentiszteleteik gyakorlása nélkül, hanem az Urat akarják szolgálni, s hisznek benne, ha Ő hív, akkor újat tud kezdeni a népével. Új élet fakad a romokon. Isten erejéből, akaratából ez is végbemehet. Ahol az ember már semmiféle épülést nem vár, csak a fogságot és a romokat látja, hatalmas biztatás számunkra a mai ige, hogy

van megújulás. Az Úr nem mond le az Ő népéről, ígéretei beteljesednek, de vajon a jelenben tudunk így tekinteni önmagunkra. Mi is ígéreteket hordozó nép vagyunk, ha segítségül hívjuk az Urat, Ő megsegít minket. Ha látjuk a romokat magunk körül, akkor sem szabad feladnunk, hanem várni, hogy Isten úgy alakítsa az eseményeket, hogy igazságára, bölcs vezetésére és áldásaira fény derüljön.

Teljesen másképpen hatnak ránk a körülöttünk zajló események, ha észben tartjuk, hogy ennek egyszer vége lesz. A választottak esetében nem kell örökké egy idegen nép elnyomását tűrni. Sőt a jóléttel sem foghatják be szájukat, mert inkább a nehezebb élet, de szabadon, mint a biztonság, a belenyugvás sorsunkba miközben a test és a lélek is fogságban van a magát mindenhatónak gondoló uralkodó által.

Később azonban a perzsák abban voltak „különlegesek”, hogy mindenki a saját isteneihez imádkozhatott a királyért és a birodalomért. Ezsd6,10: „hogy mutassanak be kedves illatú áldozatot a menny Istenének, és imádkozzanak a királynak és fiainak az életéért.” Uralkodó személyétől függetlenül Isten az Ő népével kész megújítani a szövetséget.

Így lett engedélyezve a deportált júdaiaknak is a hazatérés, azzal a céllal, hogy Jeruzsálemben kezdjék el megszervezni a templomi szolgálatot. Círus egy rendeletet adott ki, melynek értelmében 538-ban a júdaiak első csoportja visszatért Jeruzsálembe és elkezdték újjáépíteni a templomot.

Az Urat, menny Istenének nevezi: a legnagyobb Istennek a megnevezése ez szír területen.

1Móz24,7: „⁷Az ÚR, az ég Istene....”-Izráel Istnének megnevezése.

Ezsd5,11: „....Mi a menny és föld Istenének a szolgálói vagyunk...”

Ezsd7,12: „...a menny Istenének törvényében tökéletesen jártas...”

A hazatérést Júda és Benjámin családfői kezdték. Az igazi Izráel ebben a két törzsben keresendő, ők hordozói az isteni ígéretnek, a prófécia szerinti „maradék”. A hazatérteket a király parancsára szomszédjaik segítették, sőt még önkéntesek is

támogatták őket. Hasonlóan történik az egész, mint az egyiptomi kivonuláskor Mózes 2. könyvében.

Míg a babiloniak zsákmányként minden templomi szent edényt elhurcoltak , addig a perzsák mindent újraszerveztek. Círus előhozatta az Úr házának edényeit. Az Úr szabadító ereje nemcsak népére terjed ki, hanem még azokra az eszközökre is, amelyeket az istentiszteleteken használtak.

A leltárjegyzéket Mitredát kincstárnok, a perzsák képviselője és Sésbaccar, egy magas rangú júdai vezető írták alá. A lista csak töredéke lehet az eredetinek.

- Leltár. Mennyire fontos, hogy számot tudjunk arról adni, ami az Istené. Visszavinni a templomba, ami az övé, hogy az Ő dicsőségére szolgáljon.

Kedves Testvéreim! Imádkozzunk olyan emberekért, akiknek a lelkét felindítja az Úr, hogy olyan eszközök legyenek Isten kezében, akik által az Úr akarata megy végbe és nem emberek kívánságai, döntései és kiválasztásai.

Könyörögjünk olyan emberekért, akik a lélek ereje által meghallják, ha menni kell, ha el kell indulni a haza irányába.

Könyörögjünk azért, hogy soha ne feledkezzünk meg arról, hogy ígéretet hordozó nép vagyunk.

S készítsük el a nagy leltárt a mi saját életünkben is, hogy mi az, amivel az Urat szolgálhatjuk, s ne felejtsünk ki belőle semmit, ami az Úré. Ebbe beleértve saját életemet is, tudva, hogy nem a magam tulajdona vagyok, hanem az én hűséges üdvözítőmnek a Jézus Krisztusnak a tulajdona, aki az Ő drága vérével megszabadított a bűnnek rabságából. Ezért adjunk hálát, mert csak rá tekintve lehet hazatérésünk. Ámen

Újszövetségi ígerés: 1 János, 1-5

„¹Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született, és aki szereti azt, aki szülte, azt is szereti, aki attól született. ²Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent, és megtartjuk az ő parancsolatait. ³Mert az az Isten iránti szeretet,

hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek. ⁴Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. ⁵Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ez az igerész felsorolja az Istentől született ember jellemvonásait: hit Jézusban, mint Krisztusban, Isten iránti szeretet, és engedelmesség Isten parancsolatai iránt.

1.v. Az Istent szerető ember legrövidebb, legegyszerűbb, s egyben lényegretörő hitvallása az, hogy „Jézus a Krisztus”. Krisztus, aki egyben Istentől született, Istennek a Fia. Míg korábban arról olvasunk(4, 15), hogy Isten Fiának a megvallása az Istennel való közösség alapja, itt az Istentől való születéssel van összekötve ez a rövid hitvallás.

Itt már nem a zsidók miatt van magyarázva, hogy ki is Jézus, hanem a gnosztikusokkal szemben van kijelentve, hogy a testben megjelent Jézus egy Krisztussal.

A hit az újjászületés feltétele, s egyben jele is. Aki szereti Istent, mint Jézus Atyját, az szereti Jézust is és egyben felebarátait is.

2.3.v. Az Isten iránti szeretet a parancsolatok betartásában nyilvánul meg, a felebaráti szeretet előfeltétele.

A 4, 20-ban azt olvastuk, hogy a testvéri szeretet az Isten iránti szeretet feltétele. „²⁰Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát.”

Szorosan egymáshoz kapcsolódik a levélben az Isten iránti szeretet, a parancsolatok betartása és a felebaráti szeretet. Hiszen mit kér tőlünk a parancsolat: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.” ³⁸Ez az első és a nagy parancsolat. ³⁹A második hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.”(Mt22,37-39)

S míg nagyon sokszor hangsúlyozzuk, hogy lehetetlen a parancsolatokat betartani, hiszen gyarló emberként megvannak a közelemben azok az emberek, akiket még látni

sem bírok, nemhogy még szeressem, addig azt olvastuk az igében, hogy az „Ő parancsolatai nem nehezek”.

„³⁰Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű.”(Mt11,30)

Isten parancsolatai azért nem teljesíthetetlenek, mert rendelkezésünkre áll a megvalósításhoz szükséges fegyver: a hit.

4.v. Az Istentől született embernek pedig van még egy jellemzője az, hogy hitük legyőzi a világot. A hit=Jézus engesztelő halála révén legyőzte a világot. Jn16,33: „³³Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen énbenem. A világon nyomorúságok van, de bízzatok: én legyőztem a világot.” A hit és a szeretet szorosan összetartozik, egyik a másik nélkül elveszíti célját.

Egy olyan világot képes legyőzni, ami fogva tartja az embereket az önző kívánságok által. 1Jn2,15-17: „¹⁵Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete. ¹⁶Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága és a vagyonnal való kérkedés, nem az Atyától, hanem a világtól van. ¹⁷A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.”

5.v. Az Isten Fiában hívő ember képes legyőzni a világot. A Győztesünkkel megharcolhatjuk a mindennapjainkat, mert nem az ad győzelmet, hogy erős és mély hitem van, hanem az, akiben ez a hit gyökerezik. Ő pedig maga Jézus Krisztus. Egyedül általa diadalmaskodhatunk, aki szeret minket. Az irántunk érzett szeretete tartotta a kereszten, s miközben legyőzte ennek a világnak az urát úgy készítette el az utat számunkra ebből a világból arra a helyre, ahol helyet készít nekünk az Atya színe előtt.

Könyörögjünk hát azért, hogy a Szentlélek Isten erősítse, növelje és naponta táplálja azt a hitet, amely Krisztusaként tud tekinteni Jézusra, hittel megvallva, hogy Ő az egyetlen Szabadító, Megmentő, Győztes, Gondviselő, Támogató minden harc közepette ebben a világban. Ámen

Utóima: Valljuk meg győzedelmes hitünket az Apostoli Hitvallás szavaival:

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.

És Jézus Krisztusban, Ő egyszülött Fiában, mi Urunkban, ki fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghala és eltemették, szálla alá poklokra. Harmadnapon halottaiból feltámadta, felméne a mennyekbe, ül a mindenható Atya Istennek jobbán, onnan leszen eljövendő ítélni eleveneket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben. Hiszek egy közös keresztyén Anyaszentegyházat; a szenteknek egyességét, bűneinknek bocsánatát, testünknek feltámadását és az örök életet. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „...Isten szeretet.”(1Jn4,8c)

Ének: 396: „Ébredj, bizonyág tévő Lélek!”